

Dil (Lisan) Galatları:

Kapalı toplumsal yaşamın koşulları gereği Afyon'da Türk dili oldukça değişik söyleyişler kazanmıştır. Böylece oluşan Afyon ağızı özellikle kırsal kesimde belirgindir.

Afyon ağızında "a"nın yerini "e" alır. Örn: "bağdaş" yerine bağdeş "mezar"-yerine "mezer", "arkdaş" yerine "arkedesh" denir. Bu ağızda zaman zaman "b" harfi "m", "p" harfi de "b" olarak söylenir. Örn: "bindallı" yerine "mindallı", "bahane" "mahane", "pınar" "bınar" biçiminde söylenir. "c"nin yerini "ç"nin aldığı bir sözcüğün ortasındaki "ç"nin çift olarak söylendiği de olur. Pencere "pençere" küçük "küççük" biçiminde söylenir. Azıcık yerine "aççık" "e"nin yerini "ö" sesi alır. Bebek "böbek" gibi. "e"nin yerini "i", "k"nin yerini "g", "i"nin yerini "e", "m"nin yerini "n"nin aldığı görülür. Tencere "tencire", kaldım "galdım", kaçtı "gaçtı", indim "endim", iyi "eyi", gitmem "gitken" "r" harfi çoğu kez erir. Vardın mı? Vadın mı?, geliyor "geliyo" gibi, "u" harfi genellikle "o" biçimini aldığından nohut "nohot" biçiminde söylenir. "m" ve "f"nin "v" yerine kullanıldığı da olur. verem "merem", vişne "fişne" çoğu kez l'nın ve "r"nin önüne bir sesli harf getirilir. İlimon, İramazan gibi. (Yurt Ansiklopedisi, Cilt 1 S:316)

Acar	: iyi	Güssün	: gülsüm
Afat	: afet	güz	: sonbahar
Anlaç	: karşı taraf	keyivereyim	: giyivereyim
Aş	: yemek	kuzudişi	: iri yağmur
Aşa	: ayşe	mal	: hayvan
Baharın	: baharda	mavu	: mavi
Bet	: iyi	mayıs	: hayvan gübresi
Bibi	: civciv	meşlenme	: kınama
Bostan	: kavun, karpuz	mubacca	: papatya
Bunar	: pınar	müzümsüs	: gereksiz
Cebel	: kay	ne diyong	: ne yapıyorsun
Darı	: mısır	okurkanak	: okurken
Davar	: küçükbaş hayvan	pardı	: balkon dam gibi yer
Deli göt	: sorumsuz genç, delikanlı	sabağlan	: sabahleyin